

мѸ имѸщества : и нека разграбѸватъ чѸждинцыте трѸдовеѸте мѸ.

12 Нека не сѸществѸва (никой) който да го помилавѸа, и нека се не намира който да пожалюва сирацыте мѸ.

13 Нека се истребятъ внѸцыте мѸ : въ слѸдѸющѸа родъ нека се замърчи името имъ.

14 Нека дойде въ паметъ на-Господа беззаконїето на-ващыте мѸ : и грѸхо на-майка мѸ нека се не замърчи :

15 Нека Ѹ секога предъ Господа, за да истреби Онъ ѿ землата поменьта имъ.

16 Защото не совзе на паметъ да стори милость : но погна челоувѸка бѸдна и сиромаша, за да умъртви сѸногова който имаше сърдце wskорбенно.

17 Понеже возлюби клятвѸ, нека падне на него : понеже не щѸа благословенїе, нека се отдалечи ѿ него.

18 Понеже се шѸлече клятвѸ както въ рижъ своѸ, нека влѸзне както вода во ўтробыте мѸ, и както слей въ костите мѸ :

19 Нека мѸ быде както ризата, (която) се шѸблаци, и както поѸсо съ който се секога шѸпасѸва.

20 Това (нека быде) на клеветницыѸте ми возданїето ѿ Господа, и на сѸныѸ които говорятъ зло на дѸшата ми.

21 Но Ты, Господи Боже, содѸйствїе стори съ мене за името Твое : понеже (Ѹ) блага милостьта ТвоѸ, избави ме.

22 Защото сиромашъ и бѸденъ самъ, сърдцето ми Ѹ наранено внѸтре ми.

23 Преминахъ както сѸнка, когато отѸбѸгне : оттришамсе както скачкиѸте.

24 КолѸната ми изнемошѸха ѿ постъ, и плотьта ми испадна ѿ тлѸстынѸтата (си).

25 И азъ быдохъ поношенїе въ нихъ :